

מפעלים מסוכנים – חקיקה ותבנית תיק מפעל

הטיפול בחומרים מסוכנים הינו נושא רגיש במיוחד לאור הסכנה הפוטנציאלית לכלל האוכלוסייה הנובעת מעיסוק בחומרים כאלו.

החקיקה העיקרית הרלוונטית לצורך רישוי עסק העוסק בחומרים מסוכנים כולל בתוכו קישור לתבנית להכנת "תיק מפעל" אשר הומלץ על ידי הוועדה הבין-משרדית בשנת 2016, ותבנית להכנת "תיק מפעל" האחרונה אשר אושרה על ידי וועדת שרים לאיכות הסביבה בשנת 1997.

הגדרות:

מפעל מסוכן – מוגדר בתקנות רישוי עסקים (מפעלים מסוכנים), תשנ"ג- 1993 (להלן: "התקנות") כעסק הטעון רישוי שבו מאחסנים, מוכרים, מעבדים או מייצרים חומרים מסוכנים או פסולת של חומרים כאלה, או שחומרים מסוכנים נוצרים בתהליך העיבוד או הייצור שבו. פריט 10.10 לצו רישוי עסקים מחייב הוצאת רישיון עסק לעיסוקים שונים הקשורים בחומרים מסוכנים - ייצור, עיבוד, אריזה ומחזור (10.10א), אחסון (10.10ב), מכירה (10.10ג), איסוף ושינוע (10.10ד), טיפול באריזות משומשות (10.10ה), טיפול בפסולת (10.10ו), ותחנת מעבר לפסולת חומרים מסוכנים (10.10ז).

חומר מסוכן כפי שמפורסם בתקנות רישוי עסקים (חומרים מסוכנים), תשנ"ג- 1993 – (להלן: "התקנות"):

חומר, בכל מצב צבירה, שהוא בעל מספר או"מ, כמפורט בספר הכתום, וכמתואר בחלקים א' וב' בתוספת הראשונה לצו הפיקוח על המצרכים והשירותים (שירותי הובלה ושירותים גרוזרים), של"ט-1978.

תיק מפעל - תקנה 4 לתקנות מחייבת בעל מפעל מסוכן להחזיק תיק מפעל לטיפול במקרי תקלות ותקריות העלולות להתרחש אגב תפעול מפעלו והעלולות להוות סכנה לבני אדם ולסביבה.

תבנית מומלצת להכנת תיק מפעל מהדורת 2016 כפי שהומלצה על ידי הוועדה הבין-משרדית ופורסמה באתר משרד הפנים – תבנית תיק מפעל 2016